

841

Διαθήκη

φ. 445^{r-v}

/ 'Εβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 21/
ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον / διὰ τοῦτον καὶ ὁ μαστρὸς Μιχάλης Νταρόδος
εὐρισκόμενος εἰς κλίνη κατὰκοιτος φοβιζάμενος / τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν κατα-
λάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνῃ ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐ / μένα τὸν ὑπογράφοντα νο-
τάριο ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ ἐν μῦθῳ / τοῖς ἀφήνῃ
πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα /
ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, ἥτοι λέγειν πῶς ἂν τοῦ τύχην θάνατος νὰ
τὸν ἐντα / φιάσουσιν εἰς τὴν κυρία τὴν 'Ελεούσαν εἰς τὴν ἐνορίαν του καὶ ἀφήνῃ
εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν μία πρό / θεσιν καὶ νὰ τὸν ἐγράψουσιν καὶ εἰς τὸ βρέβιο τῆς
προθέσεως τοῦ αὐτοῦ ναοῦ / καὶ ἓνα σαρὰν / ταλείτουργον /. Ἐπειτα λέγειν πῶς
/ τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὰς 'Ενγγαρές στήν 'Ατταλειώτισσαν δὲ τὸχεν ταμένον
τοῦ μακα / ρίτην τοῦ υἱοῦν του τοῦ ποτὲ Σταμάτην ἀλλὰ εἶχεν τὸν τῆς ἐξουσίας του.
Τῶρι θέλει μὲ καλὴν του ὅ / ρεξιν καὶ ἀφήνῃ τὸν τῆς νύφης του τῆς κερά Καλῆς
τῆς χήρας νὰ τὸχην τῆς ἐξουσίας της νὰ τὸ κά / μη ὡς θέλει καὶ βούλεται [[.]] καὶ
[[θέλει]] νὰ τὸ πουλήσῃν νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ χρέος ὅπου τοῦ χρεωστοῦσιν / διὰ τὸ
πουρκὶν ὅπου τῆς ἐκατελύσασιν μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ ἔχῃν ἡ κερά Καλὴ
τὴν / Σοφία τὴν κοπελλούδαν τὸς μαζί της νὰ ζωοτροφᾶται μαζί της ὥσποτα ζῇν,
εἰ δὲ καὶ ἤθελε γυ / ρέψῃν ἡ κερά Καλὴ νὰ βγάλῃ τὴν εἰρημένη Σοφία ἀπὸ λόγουν
της νὰ τὴν ἀποδιώξῃν νὰ / ἔχῃν ἐξουσία ἡ αὐτὴν Σοφία νὰ πιάνῃ τὸ ἄνω προλεγό-
μενον ἀμπέλι νὰ τὸχην τῆς / ἐξουσίας της νὰ μαντινιέρεται. Ἀκόμα λέγειν ὁ μαστρὸς
Μιχάλης πῶς τὶς μαγαντζά / δεσ τὶς δύο ὅπου ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦ 'Αγίου 'Ηλία
εἶχεν τὸν ἓνα ταμένον τοῦ ποτὲ τοῦ υἱοῦ καὶ / τὸν ἄλλον ἐκράτειε εἰς τὸ χέριν του.
Τῶρι λέγειν πῶς καὶ αὐτὸν τὸν μαγαντζὲ καὶ τὸν ἄλλον / ἡγου καὶ τὶς δύο μὲ τοὺς
ἀγέρηδές τος νὰ εἶναι τῆς προλεγομένης του νύφης τῆς κερά Καλῆς νὰ / πουλιοῦνται
νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ πουρκίου της. Οὕτως λέγειν καὶ οὕτως παραγγεῖλει
ὁ ρηθεὶς / μαστρὸς Μιχάλης ὡς νοικοκύρης καὶ ἐξουσιαστής ὅπου εἶναι εἰς τὸ δικόν
του καὶ ἀπὸ κανένα / νὰ μὴν ἔχῃν καμμία πείραξιν ἢ ἀπὸ ἐδικόν του ἢ ἀπὸ ξένο καὶ
ἂν ἤθελε τύχειν κα / νεὶς νὰ τὴν ἐπειράξῃν ἢ νὰ τὴν ἐσυνχύσῃν σὲ ὅ,τι παραγγ-
γεῖλει καὶ εἰσὲ ὅ,τιν ἐπαράγγειλε / ὁ μακαρίτης ὁ υἱὸς του νὰ πληρώνῃ τοῦ κατὰ

καιροῦ ἀφετίας ρεάλι ἑκατὸν ἦτοι : 105/ καὶ πάλι οἱ παρὼν παραγγειλίες καὶ κοντε-
τζίονες νὰ εἶναι βέβαιες καὶ ἀχάλαστες καὶ / τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους
μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τοῦ. Ἔτι λέ / γει πὼς τὴν μπρόθесιν καὶ
ἓνα σαρανταλείτουργο νὰ τὰ δώσῃν ἡ νύφη του εἰς τὴν κυρία τὴν Ἐλεούσαν καὶ νὰ
κάνῃ καὶ τὰ μνημόσυνάν του / καὶ ὅλες τὶς ἐξοδες τοῦ ἐνταφιασμοῦν του.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς σᾶνωθε

/ — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας —

/ — Νικολὸ Σιγάλας μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

842

Προικοσύμφωνο

φ. 446^{r-v}

/ Ἐβγαλμένο Φ 482

/ +

/ [Εἰς] ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ
τῆς ὁ / [π]ερειυλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. /
1688/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 31/ κατὰ τὸ παλαιόν.

/ + Συνφωνία ὑπανδρείας καὶ καθαρὸν συνοικέσιον θέλει καὶ ποιεῖ ἡ ἀρχοντο-
πού / λα κυρία Ἀντριανέταν Μπαροντζοπούλα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μακαρί / τὴν ἀφέντη
Στάη Μπαρόντζη ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ ἐπάρῃν ἄνδρα τὸ / σινιὸρ Τζουάν Ἀντρέα
Ρότα εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς / ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ
καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία τῆς ἁγιωτάτης Ρώ / μας καὶ ἐν μπρώτοις ζητᾶ
/ [ἡ] αὐτὴν ἀρ / χοντοπού / λα / τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας
Θεοτόκου / καὶ τῶν μακαρίτων τῶν γονέων τῆς, ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκα τάζειν
ἡ αὐτὴν / ἀρχόντισσα τὰ κάτωθεν / γεγραμμένα / καθὼς τὰ ἔχειν ἀπὸ τὸν μα-
καρίτην τὸν μπατέ / ραν τῆς κατὰ τὴν διαθήκην του καὶ πρῶτον εἰκόνες δύο ἦτοι
τὰ σπίτια τοῦ Κά / στρου γροικοῦνται τέσσεραν καὶ μὲ [[τὰ]] κατώγια δύο ὅλα
καθὼς εὐρίσκονται. Ἀ / κόμα τὰ σπίτια τῶν Μελάνω πέντε καὶ μὲ τὸ μαγερεῖον
τοῦ, ἔτι χωράφιν / ἓνα στὶς Μέλανες δέντρολογημένο μὲ ἐλιές καὶ συκιές, ἀκόμα
τὸ νερό / μυλον τοῦ Παρατρέχου μὲ τὸ ποτιστικόν του, ἀκόμα τὸ ἀμπέλι εὐρισ / κό-
μενο εἰς τ' Ἀγγίτια ὡς καθὼς εὐρίσκεται, ἀκόμα τοῦ Χριστοῦ τὰ πρά / ματα στὶς
Ἐγγαρὲς χωράφια ὅλα ὡς καθὼς εὐρίσκονται μέσαν / καὶ ὄξων. Ἀκόμα τὰ χω-
ράφια τῆς Πλάκας, ἔτιν πουκάμισαν ἄσ / προκέντητα ὀχτὼ καὶ μαυροκέντητα τρία